

Siddur di rito italiano

secondo l'uso di Gerusalemme

a cura di

Angelo Piattelli *ed* Hillel Sermoneta

Seconda edizione rivista, corretta ed ampliata

Gerusalemme, 5771 (2010)

©

All rights reserved
Graphit Press Ltd., Jerusalem

הלל

בראש חודש (פרט לראש חודש טבת) אומרים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ לְקַרְא אֶת הַהִלֵּל.

בחנוכה ובחזה"מ של סוכות אומרים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ לְגַמּוֹר אֶת הַהִלֵּל.

הַלְלוּיָהּ, הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ, הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ. יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרָךְ, מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם. מִמְזֶרַח־שֶׁמֶשׁ עַד־מְבֹאוֹ, מִהַלֵּל שֵׁם יְיָ. רַם עַל־כָּל־גּוֹיִם יְיָ, עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ. מִי כִּי אֱלֹהֵינוּ, הַמְּגַבִּיחַ לְשִׁבְתָּ. הַמְּשַׁפִּילֵי לְרֵאוֹת, בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ. מְקִימֵי מַעְפָּר דָּל, מַאֲשֵׁפֵת יָרִים אָבִיוֹן. לְהוֹשִׁיבֵי עַם־נְדִיבִים, עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ. מוֹשִׁיבֵי עֲקֶרֶת הַבַּיִת, אִם־הַבָּנִים שְׂמֵחָה, הַלְלוּ־יָהּ.

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לַעֲזוֹ. הִיָּתָה יְהוּדָה לְקִדְּשׁוֹ, יִשְׂרָאֵל מִמְּשֻׁלוֹתָיו. הֵיִם רָאָה וַיִּנָּס, הִירִדָן יִסָּב לְאַחֹר. הֶהָרִים רָקְדוּ כְּאֵילִים, גִּבְעוֹת כְּבִנְי־צֹאן. מֵהַלֶּךְ הֵיִם כִּי תָנוּס, הִירִדָן תִּסָּב לְאַחֹר. הֶהָרִים תִּרְקְדוּ כְּאֵילִים, גִּבְעוֹת כְּבִנְי־צֹאן. מִלְּפָנֵי אָדוֹן חוֹלֵי אָרֶץ, מִלְּפָנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הַהֶפְכִי הַצּוֹר אָגַם־מַיִם, חִלְּמִישׁ לְמַעֲיָנוֹ־מַיִם.

בחנוכה ובחזה"מ של סוכות מוסיפים:

לֹא לָנוּ יְיָ לֹא לָנוּ כִּי־לְשִׁמְךָ תֵּן כְּבוֹד, עַל־חֲסִדְךָ עַל־אַמְתְּךָ. לְמָה יֵאמְרוּ הַגּוֹיִם, אֵיזָה־נָא אֱלֹהֵיהֶם. וְאֵלֵינוּ בְּשָׁמַיִם, כֹּל אֲשֶׁר־חָפֵץ עָשָׂה. עֲצִבְיָהֶם כֶּסֶף וְזָהָב, מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם. פֶּה־לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ, עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ. אֲזַנַּיִם לָהֶם

ולא ישמעו, אף להם ולא יריחון. ידיהם ולא ימישון רגליהם ולא יהלכו, לא ייהגו בגרונם. כמוהם יהיו עשיהם, כל אשר-בטח בהם. ישראל בטח בי, עזרם ומגנם הוא. בית אהרן בטחו בי, עזרם ומגנם הוא. יראי יי בטחו בי, עזרם ומגנם הוא.

יי זכרנו יברך, יברך את-בית ישראל, יברך את-בית אהרן. יברך יראי יי, הקטנים עם-הגדלים. יסף יי עליכם, עליכם ועל-בניכם. ברוכים אתם ליי, עשה שמים וארץ. השמים שמים ליי, והארץ נתן לבני-אדם. לא המתים יהללו-יה, ולא פל-ירדי דומה. ואנחנו נברך יה מעתה ועד-עולם, הללו-יה.

בחנוכה ובחזו"מ של סוכות מוסיפים:

אהבתי כיישמע יי, את-קולי תחנוני. כייטה אנו לי, וכימי אקרא. אפוני חבלי-מות, ומצרי שאול מצאוני, צרה ויגון אמצא. ובשם יי אקרא, אנה יי מלטה נפשי. חנון יי וצדיק, ואלהינו מרחם. שמר פתאים יי, דלתי ולי הושיע. שובי נפשי למנוחכי, כיי גמל עליכי. כי חלצת נפשי ממות, את-עיני מן-דמעה, את-רגלי מדחי. אתהלך לפני יי, בארצות החיים. האמנתי כי אדבר, אני עניתי מאד. אני אמרתי בחפזי, פל-האדם פזב.

מה-אשיב ליי, פל-תגמולוהי עלי. כוסי-ישועות אשא, ובשם יי אקרא. נדרי ליי אשלים, נגדה-נא לכל-עמו. יקר בעיני יי, המותה לחסידיו. אנה יי כיי-אני עבדך, אני-עבדך בן-אמתך, פתחת למוסרי. לך-אזבח זבח תודה, ובשם יי אקרא. נדרי ליי אשלים, נגדה-נא לכל-עמו. בחצרות בית יי בתוככי ירושלים, הללו-יה.

הללו את-יי פל-גוים, שבחוהו פל-האמים. כי גבר עלינו חסדו, ואמת-יי לעולם, הללו-יה.

הודו לַיּי כִּי-טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ.
 יֹאמְרוּ-נָא יִשְׂרָאֵל, כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ.
 יֹאמְרוּ-נָא בֵּית-אֱהֲרֹן, כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ.
 יֹאמְרוּ-נָא יִרְאֵי יְיָ, כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ.

מִן-הַמֶּצַר קָרָאתִי יְהוָה, עֲנֵנִי בְמִרְחֹב יָהּ. יְיָ לִי לֹא אִירָא, מִה-יַעֲשֶׂה לִי אָדָם. יְיָ לִי בְעֲזָרִי, וְאֲנִי אֶרְאֶה בְשִׁנְאֵי. טוֹב לַחֲסוֹת בַּיְיָ, מִבְּטַח בְּאָדָם. טוֹב לַחֲסוֹת בַּיְיָ, מִבְּטַח בְּנְדִיבִים. כָּל-גּוֹיִם סָבְבוּנִי, בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִלֵּם. סְבוּנִי גַם-סָבְבוּנִי, בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִלֵּם. סְבוּנִי כְדֹכָרִים דַּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים, בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִלֵּם. דָּחָה דְחִיתַנִּי לְנֶפֶל, וַיִּי עֲזָרְנִי. עָזִי וְזִמְרַת יְהוָה, וַיְהִי-לִי לִישׁוּעָה. קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאֱהֲלֵי צְדִיקִים, יִמִּין יְיָ עֲשֶׂה חֵיל. יִמִּין יְיָ רֹמְמָה, יִמִּין יְיָ עֲשֶׂה חֵיל. לֹא-אֲמוֹת כִּי-אֲחֻקֶּיהָ, וְאִסְפֹּר מַעֲשֵׂי יְהוָה. יִסֹּר יִסְרֹנֵי יְהוָה, וְלַמָּוֹת לֹא נִתְּנָנִי. פִּתְחוּ-לִי שַׁעֲרֵי-צַדִּיק, אָבֹא-בָם אוֹדֶה יְהוָה. זֶה-הַשַּׁעַר לַיְיָ, צְדִיקִים יָבֹאוּ בוֹ.

אוֹדֶה כִּי עֲנִיתַנִּי, וַתְּהִי-לִי לִישׁוּעָה. (אודך).
 אָכֵן מָאָסוּ הַבּוֹנִים, הִיְתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה. (אבן).
 מֵאֵת יְיָ הִיְתָה זֹאת, הִיא נִפְלְאת בְּעֵינַיִנוּ. (מאת).
 זֶה-הַיּוֹם עֲשֶׂה יְיָ, נְגִילָה וְנִשְׂמָחָה בוֹ. (זה).

אָנָּה יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא. (אנא).
 אָנָּה יְיָ הַצְּלִיחָה נָּא. (אנא).

בְּרוּךְ הֵבֵא בְּשֵׁם יְיָ, בְּרִכְנוֹכֶם מִבֵּית יְיָ. (ברוך).
 אֵל יְיָ וַיָּאֵר לָנוּ, אִסְרוּ-חַג בְּעַבְתִּים, עַד-קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ. (אל).
 אֵלֵי אֲתָה וְאוֹדֶךָ, אֱלֹהֵי אֲרוֹמְמֶךָ. (אלי).
 הודו לַיְי כִּי-טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ. (הודו).

יְהִלְלוּךָ יי כָּל מַעֲשֵׂיךָ, וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּ אֶת שְׁמֶךָ, כִּי לְךָ טוֹב לְהוֹדוֹת
וּלְשַׁמֵּךְ נְעִים לְזַמֵּר, כִּי מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל. בְּרוּךְ אַתָּה יי,
מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתְּשׁוּבָחוֹת (נ"א: בַּתְּשׁוּבָחוֹת), אָמֵן.

ועוברים לעמ' 40 בימי החול ולעמ' 139 בשבת.